

Utredning av

Regionalt senter for kulturutveksling og
innovativ tenkning –

RISKIT

Av
Lise Østby
Kvinneuniversitetet Nord
Vår 2006

Innholdsfortegnelse

Innholdsfortegnelse	0
Bakgrunn	2
Innvandrerkvinnene i Lofoten	3
Flyktningskonsulenter og ordføreres innspill	4
Potensielle brukeres innspill.....	6
Hvordan komme i kontakt med/ mobilisere brukere.....	7
Prosjektleder, styringsgruppe og referansegruppe	7
Konklusjoner	8
Vedlegg	10

Bakgrunn

Kvinneuniversitetet Nord har på oppdrag fra Nordland fylkeskommune gjort en kartlegging av grunnlaget for oppstart av et regionalt internasjonalt senter for kulturutveksling og innovativ tenkning (RISKIT), med Lofoten som forsøksområde. Målet var å starte opp et slikt senter i Lofoten fra 1.1.2006 med en prosjektleder i en 50 % stilling og et styre, men tidsplanen er blitt forskjøvet noe i løpet av prosessen.

Gjennom fylkesplanen¹ uttrykkes det ønske om å gjøre Nordland til et godt sted å bo for alle innbyggere, uavhengig av alder, kjønn og etnisk bakgrunn. Målgruppa for oppstarten av et slikt senter er kvinner, i første rekke kvinner med innvandrerbakgrunn, men også kvinner i majoritetsbefolkningen. Utgangspunktet for prosjektet² er å

1. Få kvinner, uansett etnisk tilhørighet, til å trives i Nordland
2. Vie kvinner med annen kulturell/ etnisk bakgrunn større oppmerksomhet, slik at de blir synlige og viktige ressurser i ei framtidig utvikling av regionen
3. Utvikle RISKIT til en møteplass/ sosial arena for utøving av aktiviteter som fører kvinner med ulik etnisk/ kulturell bakgrunn sammen, slik at de sjøl og andre kan dra nytte av deres kunnskap, kompetanse og erfaringer

RISKIT skal ifølge prosessplanen³ være

- En møteplass for kvinner med ulik etnisk og kulturell bakgrunn
- En arena for kulturutveksling, språklæring, kunnskaps- og kompetanseutveksling
- Et ressurscenter for internasjonale kvinner - flerkulturelle og norske
- En sosial arena for personlig og kulturell utfoldelse og danning av tverrkulturelle sosiale nettverk
- En samling av ressurspersoner som kan brukes i rekruttering av ulike oppdrag/prosjekt/ fast jobb i det offentlige, privat næringsliv eller organisasjoner
- Et sted hvor aktivitet skapes

I Norge generelt er det lavere sysselsetting blant innvandrere enn i hele befolkningen, og kvinner med innvandrerbakgrunn har spesielt lavt sysselsettingsnivå. Dette gjelder med få

---

¹ Nordland fylkeskommune: Fylkesplan for Nordland 2004 - 2007

² Kjensli, B. (2005): Prosessplan for Regionalt internasjonalt senter for kulturutveksling og innovativ tenkning – RISKIT, Nordland fylkeskommune, Nærings- og samferdselsavdelingen

³ Ibid.

unntak kvinner fra alle deler av verden. Valgdeltagelsen er lavere blant innvandrere enn hele befolkningen og andelen som eier egen bolig er lavere. Det er allikevel verdt å merke seg at økt botid har positiv effekt på disse felter, og forskjellen mellom innvandrere og resten av befolkningen minsker på alle disse områder i takt med økt botid.⁴ At forskjellene minsker kan ha sammenheng med vellykket integrering, og finner man metoder som letter integreringen kan man raskere minske forskjellene mellom innvandrerbefolkningen og befolkningen for øvrig. Vellykket integrering og det å få innflyttere til å bli en naturlig del av samfunnet er et sentralt mål, og vil gjøre det lettere for individet å få utnyttet sin kompetanse og sine evner. Å få oppfylt dette er på den ene siden sentralt for individet å trives, og på den annen side sentralt for samfunnet for å kunne utnytte tilgjengelige ressurser. Målet for RISKIT er å kunne bidra til en god integrering av innvandrerkvinnene, både for deres egen og for samfunnets skyld.

Innvandrerkvinnene i Lofoten⁵

	Vestvågøy	Vågan	Moskenes	Flakstad	Røst	Værøy
Norden	29	38	5	8	:	:
Vest- Europa	19	16	:	0	0	:
Øst- Europa	16	21	4	0	:	:
Russlandsregionen	14	25	3	:	0	8
Afrika	12	12	0	0	0	:
Asia	55	43	:	3	6	0
Amerika og Karibia	4	3	0	:	0	0
Innvandrerkvinner totalt	149	158	15	15	10	13
Kvinner totalt	5420	4531	560	712	290	388

Gruppen innvandrerkvinner i Lofoten er variert. De utgjør en jevn andel på rundt 3 % av den kvinnelige befolkningen i de ulike kommunene, men de har ulik bakgrunn og det ligger ulike årsaker bak det at de har bosatt seg i Lofoten. Hovedvekten av innvandrerkvinnene er dels fra Asia, og har sannsynligvis har kommet til Lofoten for å gifte seg, og dels nordiske og vesteuropeiske kvinner som har kommet for å jobbe eller for å gifte seg. Den tredje gruppen er flyktningkvinner som har blitt plassert i området av det offentlige systemet eller som er

⁴ Daugstad, G. (2005): "Innvandrerbefolkningen er mangfoldig" i Samfunnsspeilet 4/ 2005, Statistisk sentralbyrå

⁵ Statistisk sentralbyrå (2006): Befolkningsstatistikk

gjenforent med familiemedlemmer som allerede er plassert der. Vi kan slutte av tabellen at innvandrerkvinnene i Lofoten er en lite homogengruppe. De vil ha svært ulike behov og ulike ønsker og forventninger til hva et senter som RISKIT skal tilby.

Flyktningkonsulenter og ordføreres innspill

Det er stor variasjon mellom kommunene i Lofoten de varierer i størrelse fra knapt 600 til nesten 11 000 innbyggere. I kommunene som har bosatte flyktninger finnes egne flyktningkonsulenter og avdelinger ved kommuneadministrasjonen, mens i de andre kommunene har ordføreren eller andre i administrasjonen oversikt over innvandringsbefolkningen og tar seg av integreringsarbeidet.

Vågan

Vågan er den kommunen i Lofoten hvor man finner den største gruppen innvandrere. Her har man et flyktningkontor og man plasserer flyktninger i kommunen fra mottak i hele Nord Norge. Det fantes et internasjonalt senter i Svolvær fram til 1. september 2005, men da måtte det legges ned på grunn av manglende kommunale midler. Dette var populært og mye brukt, og flyktningkonsulent John Arne Jacobsen mener dette kan tyde på at det vil være interesse for et senter som RISKIT. Han ser nytten av et prosjekt som RISKIT, men mener det er avhengig av fast ansatte. Vågan diskuterer integreringsarbeid med andre kommuner i området, men samarbeidsprosjekt er ikke satt i gang i praksis.

Vestvågøy

Britt Marie Sigurdsdatter, flyktningkonsulent i Vestvågøy tror det vil være interesse for et treffpunkt som RISKIT i kommunen. Det er ikke mye fokus på likestilling i integreringsarbeidet, men det finnes behov for dette. Det har tidligere blant annet eksistert et prosjekt i regi av aetat hvor kvinner ble utplassert hos en kunstner i Stamsund. Der fikk de dels ta del i det kunstneriske arbeidet og dels drive café og lignende. Ettersom kvinnene kom fra ulike land måtte de benytte norsk som fellesspråk. Dette var positivt også for språkopplæringen.

Sigurdsdatter mener RISKIT kan være nyttig som treffpunkt for innvandrere og nordmenn. I Vestvågøy knyttes mange sosiale kontakter gjennom engasjement i lag og foreninger, men ettersom dette er en uvant omgangsform for mange innvandrere blir det uaktuelt for dem å

bygge nettverk på denne måten. Muligens kan et senter som RISKIT lettere nå ut til målgruppen. Hun mener likevel at det er utfordringer knyttet til dette og at et eventuelt senter bør lokaliseres på Leknes for å nå flest mulig.

Røde Kors har initiert et prosjekt med flyktningguider i kommunen, og har en flyktningguide koordinator ansatt i en 50 % stilling. Det er også tanker i flyktningsetheten om å opprette et kommunalt prosjekt med en internasjonal café.

Moskenes

I Moskenes er det ikke bosatt noen flyktninger, men det finnes noen innvandrere. Kommunen har av naturlige årsaker ingen flyktningsethet, men ordfører Lillian Hansen har oversikt over innvandrerne som bor i kommunen.

Hansen mener innvandrerne ville ha nytte av et senter som RISKIT ettersom få har lokale nettverk. De fleste innvandrerne har jobb, så senteret ville ha mer betydning som sosialt treffpunkt enn arbeidsformidler.

Flakstad

Flakstad er i samme situasjon som Moskenes når det gjelder innvandrere.

Røst

Harjet Jassal, viseordfører på Røst har god oversikt over de med innvandrerbakgrunn på øya, og er en av dem selv. Det er ingen flyktninger bosatt på Røst, men det finnes også her innvandrere. I første rekke utenlandsfødte kvinner som er gift med norske menn. Det har tidligere vært forsøkt arrangert treff mellom innvandrerkvinnene, men dette løste seg opp delvis fordi det var "for stor" forskjell på kvinnene i forhold til ressurser og hva de materielt kunne tilby hverandre. Jassal mener kvinnene vil kunne ha nytte av et senter som RISKIT, men tror det er vanskelig å få dem til reise til andre deler av Lofoten. Hvis møtene skal finne sted andre steder enn på Røst bør det heller være i Bodø på grunn av infrastrukturen i området.

Potensielle brukeres innspill

Kvinneuniversitetet Nord arrangerte to åpne møter på Leknes for å undersøke potensielle brukeres syn på et senter som RISKIT. En rekke nasjonaliteter var representert og over 100 kvinner fra Vågan, Vestvågøy og Moskenes deltok. I tillegg til innvandrerkvinner inkluderte gruppen representanter for tiltaksapparatet, flyktningene, bibliotek, frivillighetsentral, Røde Kors, ungdomsklubber og aetat.

Antallet deltagere på møtet vitnet i seg om stor interesse for et senter og en møteplass som RISKIT, hvilket deltagerne også ga tydelig uttrykk for. Det fremsto som klart at senteret må tilrettelegges etter brukernes behov. Kvinnene hadde en rekke innspill til hva slags aktiviteter senteret burde arrangere og foreslo fritidsaktiviteter som café, internettcafé, håndarbeid, trening, dans, matlaging. De etterspurte også kompetansehevende aktiviteter som kurs i data, jobbsøking, førekort, norsk for viderekommende, bedriftsetablering, arbeidslivets organisering og dokumentasjon av realkompetanse. Det ble understreket viktigheten av å tilrettelegge forholdene slik at kvinner med barn også kan delta, og det ble ytret ønsker om aktiviteter både på dag og kveldstid. Kvinnene ønsket seg et senter som også rettet seg mot etnisk norske og aktiviteter som fremmer bruk av norsk språk. Kvinnene ønsket at senteret kan brukes for integrasjon av innvandrere i det norske samfunn. De ønsket seg et senter preget av kunst og kulturelle aktiviteter som kan presentere de ulike representerte kulturene, som for eksempel arrangement med afrikansk dans, kurdisk musikk, thailandsk mat og lignende.

Mange var interessert i å bidra med frivillig arbeid ved senteret, og man så muligheter for næringsutvikling ved at kvinnene selv kan drive café, selge håndverk, tilby kurs og lignende.

Det ble uttrykt skepsis mot å opprette RISKIT som et eget selvstendig senter, det bør heller samorganiseres med andre eksisterende miljøer. Flyktningene mente at man vil tjene på å opprette det der hvor fagmiljøene allerede er, ved å få tilført kunnskap og nettverk nyttige for integreringsaktiviteter. På Leknes finnes et hus kalt Solhøgda som ble foreslått som lokalitet for RISKIT, gjerne sammen med ulike frivillige organisasjoner og andre aktiviteter.

Innvandrerkvinnene tok opp de store avstandene som problem. Dårlig tilbud av kollektivtrafikk og mangel på førekort og bil gjør det vanskelig for de fleste kvinnene å reise langt. De ønsket seg aktiviteter i sitt eget nærmiljø, også for å bli bedre kjent med dette. De så for seg at aktivitetene kunne være ambulerende fra kommune til kommune, men ønsket helst

at det også hadde en fast lokalisering i hver kommune. Det ble også foreslått å arrangere transport til og fra større arrangement.

Hvordan komme i kontakt med/ mobilisere brukere

Fra 1. september 2005 er alle kommuner pliktige til å tilby norskopplæring til alle innvandrere, ikke bare flyktninger. Norskopplæringen er et fast møtepunkt som bør komme i kontakt med alle innvandrere i kommunen. Gjennom denne vil man kunne nå ut til en stor andel med informasjon. Opplæringen er ikke obligatorisk for alle innvandrere, men flyktninger må følge undervisningen for å motta stønad. Allikevel vil man ikke nødvendigvis nå alle gjennom denne kanalen, for eksempel ikke kvinner som kommer til Norge for å gifte seg med nordmenn. Man kan også bruke oppslag på ulike språk på naturlige samlingssteder sånn som bibliotek, butikk, skoler og lignende, i tillegg til å bruke eksisterende nettverk for å spre informasjon.

Prosjektleder, styringsgruppe og referansegruppe

Størrelsen på prosjektlederstillingen er i utgangspunktet beregnet til en 50 % stilling. Dette kan vise seg å være lite hvis personen skal stå for et tilbud til hele Lofoten. Det vil gi positive effekter å kombinere prosjektlederstillingen med andre stillinger innenfor samme felt, for eksempel mindre stillinger hos de kommunale flyktingenhetene eller Vestvågøy Røde Kors' flyktingguidekoordinator som også er en 50 % stilling med mulighet for å kombinere. Denne stillingen er del av et 2 årig forsøksprosjekt som startet 1. november 2005. Kombinering av prosjektlederstillingen med stillinger hos flyktingenheten enten i Vestvågøy eller Vågan avhenger av deres øvrige personalsammensetning. Man vil ha fordeler av å ansette en kvinne med innvandrerbakgrunn som prosjektleder.

Styringsgruppa bør bestå av et utvalg personer fra relevante organisasjoner og institusjoner. Vi foreslår at styremedlemmene hentes fra Nordland fylkeskommune, utvalgte kommuner og flyktingetater i Lofoten, Kvinneuniversitetet Nord, lokale innvandrerorganisasjoner, brukerne og IMDI. Styret bør opprettes når organiseringen av senteret er fastslått.

Styret og prosjektleder vil ha nytte av en referansegruppe bestående av brukere. På det ovennevnte møtet med potensielle brukere på Leknes ble det dannet en slik gruppe blant innvandrerkvinnene. Se vedlegg for navn og kontaktinformasjon.

Konklusjoner

I Nordland fylkeskommune ønsker man å vie kvinner med innvandrerbakgrunn større oppmerksomhet, integrere dem og derigjennom få dem til å trives i fylket. Man ønsker å få kartlagt og utnyttet deres kompetanse og dekke deres behov for både faglige og sosiale møteplasser. Sysselsettingen blant innvandrerkvinner er spesielt lav sammenlignet med resten av befolkningen, og dette ønsker man å endre. Vellykket integrering er sentralt for at innvandrerkvinnen i Nordland skal trives her og få brukt sine ressurser tilfredsstillende og bidratt til samfunnsutviklingen til det fulle. RISKIT som prosjekt kan være et godt bidrag til en vellykket integrering, men det er en rekke utfordringer forbundet med et slikt type prosjekt og det må følges opp med tilstrekkelig økonomiske midler for å kunne gjennomføres. Det finnes behov for et senter som RISKIT i Lofoten. Innvandrerkvinnene ønsker seg et slikt senter og representanter for frivillige organisasjoner, flyktningsenhetene og kommunene ser nytten av det.

Det er viktig å samordne utviklingen av RISKIT med annet arbeid på samme felt, for eksempel frivillige organisasjoner som Røde Kors, internasjonale senter, flyktningsguide koordinator, flyktningsenheter eller norskopplæring som arrangerer temakvelder og så videre. Dette for å unngå å måtte gjøre arbeid andre allerede gjør og for å slippe å finne opp hjulet flere ganger. Det er derfor svært viktig å ha oversikt over de ulike aktørene og aktivitetene innefor feltet i kommunene. Flyktningsguidetjenesten og besøkstjenesten til Røde Kors i Vestvågøy arbeider for tiden med å etablere en internasjonal café på Leknes. I første rekke som et arrangement to ganger i måneden på et bo og servicesenter. Denne type aktivitet vil kunne gjøres i samarbeid med RISKIT. En annen fordel med å samarbeide med Røde Kors er at man kan få tilgang til fondsmidler slik at man kan øke aktivitetene utover det midlene fra fylkeskommunen dekker.

Det er mange fordeler ved å ha RISKIT organisert som et fast, fysisk senter. Brukerne og prosjektleder vil ha en fast base å forholde seg til og aktivitetene man arrangerer vil ha en tydeligere profil ved å ta utgangspunkt i et fast senter. Innspill fra potensielle brukere viser

ønske om et aktivitetssenter hvor ulike aktiviteter kan finne sted, både kulturelle og kompetansehevende, men som alle vil være enklere å gjennomføre ved en fast base som utgangspunkt. På den annen side er avstandene i regionen store og innvandrerbefolkningen er spredt bosatt, og det er ikke sikkert at man på møter eller arrangement ville få deltagere fra andre kommuner enn den aktiviteten fant sted i. Det vil være vanskelig å nå brukere utenfor kommunen der senteret er lokalisert hvis aktivitetene kun skal finne sted der. Hvis man er interessert i å nå alle i målgruppen må man nok beregne utstrakt reisevirksomhet for prosjektlederen, og en struktur hvor samme aktivitet arrangeres flere ganger på ulike steder. Dette innebærer at mye av 50 % stillingen vil gå med til reising og det er spørsmål om dette er en stor nok stillingsprosent til å kunne gi et tilbud til hele regionen. Prosjektlederen bør uansett ha en fast kontorplass, selv om aktivitetene blir ambulerende. Hvis man ønsker å ha et fast senter bør dette plasseres en kommune med flest potensielle brukere altså Vestvågøy eller Vågan som bosetter flyktninger.

Geografien og naturen i Lofoten er storslagen, men vil som tidligere nevnt være en utfordring for senteret. Kommuner som Værøy og Røst vil nok på sikt ha større nytte av samarbeid med Bodø kommune enn resten av Lofoten på grunn av transportsituasjonen. For andre kommuner kan det være fornuftig med samarbeid med Vesterålen, særlig vil kommuner som Vågan og Hadsel kunne ha god nytte av å samarbeide. En forutsetning for samarbeid med kommuner utenfor Lofoten er at det opprettes senter som RISKIT også i andre deler av Nordland.

En annen utfordring for senteret vil være å fange opp og gi tilbud til hele gruppen innvandrerkvinner. Dette er en svært heterogen gruppe og vil sannsynligvis ha ulike ønsker og behov ut fra bakgrunn og forutsetninger. Det bør tas med i betraktningen når man organiserer senteret at man ønsker å gi tilbud til både analfabeter og akademikere, til hjemmeværende og næringsdrivende. Noen ønsker aktiviteter på dagtid, mens for andre er det nødvendig at det skjer på kveldstid, og for å nå flest mulig er det nødvendig å tilby barnepass i forbindelse med aktivitetene. RISKIT som senter vil ha behov for mer midler ved at de skal dekke behovene til alle grupper innad i befolkningen av innvandrerkvinner, enn det et senter som retter seg mot en mer homogen gruppe vil ha.

Et senter som RISKIT vil være velkomment i Lofoten. Både innvandrekvinner, ansatte i flyktningene og andre kommunalt ansatte ser behov for et slikt senter. De lokale forhold er utfordrende og målet er å dekke et stort geografisk område med spredt befolkning, hvilket

gjør at det vil kreves særskilte midler for å kunne nå hele målgruppa. Utfordringene er mange, men helt klart overkommelige. Et senter som RISKIT vil bidra til å nå Nordland fylkeskommunes mål om å vie kvinner med annen etnisk bakgrunn større oppmerksomhet og får dem til å trives i fylket gjennom å være et positivt bidrag til integreringen av denne gruppen.

Vedlegg

Referansegruppe

NAVN	ORGANISASJON	TELEFON	E-POST
Oddrun Iversen	Flyktningsenheten, Vågan kommune	95161738	oddrun.iversen@vagan.kommune.no
Britt Aune	Røde Kors Vestvågøy	97510114	britt.aune@redcross.no
Vibeche Pettersen			post@sefold.no
Bente Willassen			bewilla@c2i.net
Bousani Gadzjimuradova		90202819	
Natalia Peschanskaya		99556924	nayurevn@online.no
Salimata Gottaris		98480510	
Huda Majeed		90777264	
Princess Gonkanne		93647120	
Haibet Hassen		76085424	

Kontaktpersoner i Vågan

NAVN	ORGANISASJON	TELEFON	E-POST
Oddrun Iversen	Flyktningsenheten	75420261	oddrun.iversen@vagan.kommune.no
Siv Skaar	Flyktningsenheten	75420264	
Randi Lervik	Kulturetaten	75420169	randi.lervik@vagan.kommune.no
Gunn Valberg	Aetat		aetat.svolvaer@aetat.no
Gunnar Mellem	Frivillighetssentralen	7542000	nmkv@c2i.net
Inger Andvik	Biblioteket	75420310	inger.andvik@vagan.kommune.no
Randi Lillevik	Voksenopplæring	75420374	randi.lillevik@vagan.kommune.no
Marit Olsen	Røde Kors	91859138	marit.olsen@fiskeridir.no

Kontaktpersoner i Vestvågøy

NAVN	ORGANISASJON	TELEFON	E-POST
Britt M. Sigurdatter	Flyktningsenheten	76056055	bms@vestvagoy.kommune.no
Jan Gunvaldsen	Vestvågøy videregående skole, norskopplæring	76064303	jan.gunvaldsen@nfk.no
Ruth Søderholm	Helsesøster	76056282	helsestasjon.leknes@vestvagoy.kommune.no
Christian Graven	Aetat	76054160	christian.graven@aetat.no
Aud Karin	Frivillighetssentralen	90642335	aud.karin@lofohallen.no
Børge Lie	Folkeuniversitetet, norskopplæring	76085900	bl@lnh.no

Britt Aune	Røde Kors		britt.aune@redcross.no
Ellen Torp	Biblioteket	76056108	ellen.torp@vestvagoy.kommune.no

Kontaktpersoner i Moskenes

NAVN	ORGANISASJON	TELEFON	E-POST
Lillian Hansen	Ordfører	76053100	lillian.hansen@moskenes.kommune.no

Kontaktperson på Flakstad

NAVN	ORGANISASJON	TELEFON	E-POST
Agnes Gjertsen	Norsklærer	76093235	agnes_gjrt@hotmail.com

Kontaktperson på Røst

NAVN	ORGANISASJON	TELEFON	E-POST
Harjeet Jassal	Viseordfører	97708172	